

Załącznik nr 17

do uchwały nr 390 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 20 marca 2024 r. w sprawie zmiany uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu
Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

„Załącznik nr 61

do uchwały nr 414 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie programów studiów na Uniwersytecie Warszawskim

PROGRAM STUDIÓW
historia sztuki

nazwa kierunku studiów	historia sztuki
nazwa kierunku studiów w języku angielskim / w języku wykładowym	History of Art
język wykładowy	język polski
poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
poziom PRK	7
profil studiów	profil ogólnoakademicki
liczba semestrów	4
liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	120
forma studiów	studia niestacjonarne
tytuł zawodowy nadawany absolwentom (nazwa kwalifikacji w oryginalnym brzmieniu, poziom PRK)	magister

liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	40
liczba punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych (nie mniej niż 5 ECTS)	5

Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek studiów

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin	Dyscyplina wiodąca (ponad połowa efektów uczenia się)
nauki humanistyczne	nauki o sztuce	100%	nauki o sztuce
Razem:	-	100%	-

Efekty uczenia się zdefiniowane dla programu studiów odniesione do charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji na poziomach 6-7 uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4

Symbol efektów uczenia się dla programu studiów	Efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K2_W01	w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną historii sztuki, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej.	P7S_WG
K2_W02	w stopniu pogłębionym terminologię, teorię i metodologię z zakresu historii sztuki oraz jej powiązania z innymi naukami historycznymi.	P7S_WG

K2_W03	kluczowe fakty, obiekty i zjawiska, stanowiące pogłębioną wiedzę o wszechstronnym i ogólnym charakterze z zakresu nauk o sztuce.	P7S_WG
K2_W04	w pogłębionym stopniu współczesne dokonania i tendencje rozwojowe szkół badawczych, obejmujące wybrane obszary nauk o sztuce.	P7S_WG
K2_W05	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, zwłaszcza w kontekście nauk o sztuce, w sposób pozwalający na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych.	P7S_WK
K2_W06	zaawansowane metody analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych w zakresie nauk o sztuce.	P7S_WK
K2_W07	pojęcia i zasady prawa autorskiego oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.	P7S_WK
K2_W08	w stopniu pogłębionym zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości w szczególności w odniesieniu do własnego rozwoju i funkcjonowania w środowisku naukowym lub zawodowym.	P7S_WK
Umiejętności: absolwent potrafi		
K2_U01	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z zakresu historii sztuki z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy.	P7S_UW
K2_U02	wykorzystywać wiedzę i umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla historii sztuki.	P7S_UW
K2_U03	integrować wiedzę z różnych dyscyplin w zakresie historii sztuki oraz zastosować ją w nietypowych sytuacjach profesjonalnych.	P7S_UW
K2_U04	przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia historii sztuki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego oraz miejsca w procesie historyczno-kulturowym.	P7S_UW
K2_U05	formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi charakterystycznymi dla historii sztuki.	PS7_UW

K2_U06	prowadzić debatę i stosować umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, samodzielnego formułowania wniosków i krytycznych wypowiedzi oraz tworzenia syntetycznych podsumowań.	P7S_UK
K2_U07	stosować umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach.	P7S_UK
K2_U08	porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik informacyjno-komunikacyjnych ze specjalistami z zakresu historii sztuki oraz dziedzin nauki i dyscyplin pokrewnych oraz niespecjalistami, a także popularyzować wiedzę o humanistyce oraz wytworach kultury i jej instytucjach.	P7S_UK
K2_U09	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią.	P7S_UK
K2_U10	stosować umiejętność zróżnicowanego wykorzystywania technologii informacyjnej w nauce i pracy, potrafi rozwijać aktywność poznawczą i umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem technologii informacyjnej.	P7S_UK
K2_U11	współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, planować własne przedsięwzięcia badawcze, jak też czuwać nad realizacją zadań zbiorowych.	P7S_UO
K2_U12	świadomie stosować swoją wiedzę z zakresu historii sztuki i umiejętności warsztatowych oraz rozumie potrzebę pogłębiania ich przez całe życie; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.	P7S_UU
K2_U13	samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową.	P7S_UU

Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K2_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemu.	P7S_KK
K2_K02	aktywnego uczestniczenia w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata.	P7S_KO
K2_K03	przekuwania projektów w profesjonalne działania o charakterze badawczym, muzealnym lub wystawienniczym, myśląc w sposób przedsiębiorczy i działając na rzecz dobra wspólnego.	P7S_KO
K2_K04	prawidłowego identyfikowania i rozstrzygnięcia dylematów związanych z wykonywaniem zawodu, przestrzegania norm etycznych w pracy historyka sztuki i popularyzacji wiedzy z zakresu historii sztuki.	P7S_KR
K2_K05	systematycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym, interesowania się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce.	P7S_KR

OBJAŚNIENIA

Symbol efektu uczenia się dla programu studiów tworzą:

- litera K – dla wyróżnienia, że chodzi o efekty uczenia się dla programu studiów,
- znak _ (podkreślnik),
- jedna z liter W, U lub K – dla oznaczenia kategorii efektów (W – wiedza, U – umiejętności, K – kompetencje społeczne),
- numer efektu w obrębie danej kategorii, zapisany w postaci dwóch cyfr (numery 1-9 należy poprzedzić cyfrą 0).

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: pierwszy

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				
Dzieje historii sztuki	28							28	6	K2_W01 K2_W04 K2_W06	nauki o sztuce
Treści programowe	Wykład koncentrujący się na przedstawieniu w pogłębiony sposób zagadnień związanych z kształtowaniem się historii sztuki jako autonomicznej dyscypliny badawczej, od najwcześniejszych prób formułowania narracji o dziejach sztuki po zmiany zachodzące w dyscyplinie pod wpływem przełomu post-strukturalnego. Omawiane są najistotniejsze dokonania, tradycje, teorie i szkoły badawcze powstałe w akademickiej historii sztuki, a także ich wpływ na specyfikę przedmiotową, terminologię i metodologię historii sztuki. Krytycznej analizie poddane są także fundamentalne paradygmaty obowiązujące w historii sztuki i jej tradycyjne metodologiczne instrumenty.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	egzamin pisemny lub egzamin ustny										
Szkoły humanistyki XX wieku	28							28	6	K2_W01 K2_W02 K2_U03	nauki o sztuce

Treści programowe	Wykład prezentujący dokonania i tendencje rozwojowe nauk humanistycznych w XIX stuleciu i główne szkoły oraz metody humanistyki XX stulecia ze szczególnym uwzględnieniem roli badań nad sztukami plastycznymi. Przedstawiane są perspektywy właściwe m.in. dla filozofii, językoznawstwa i historii kultury. Studenci kształtują umiejętności integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie historii sztuki oraz stosowania oryginalnych podejść badawczych, uwzględniających dwudziestowieczne osiągnięcia nauk humanistycznych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	egzamin pisemny lub egzamin ustny											
Wykład z epok sztuki	3 ×14								42	3 × 4 ECTS	K2_W03 K2_W06 K2_U02 K2_U09 (w przypadku zajęć prowadzonych w języku obcym)* K2_K01	nauki o sztuce
Treści programowe	Wykłady o charakterze monograficznym do wyboru, poświęcone kluczowym faktom, obiektom i zjawiskom z dziejów sztuki od antyku do współczesności. Służą pogłębieniu wiedzy o historycznym rozwoju różnych gatunków sztuki w ujęciu chronologiczno-tematycznym i problemowym, a jednocześnie umożliwiają prezentację nowych osiągnięć teoretycznych, badawczo-metodologicznych współczesnej historii sztuki. Zajęcia mają na celu wprowadzenie studentów w zaawansowane metody analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury oraz przygotowania ich do prowadzenia samodzielnych analiz w oparciu o prace innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych oraz opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na stawianie i rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie historii sztuki. * W ciągu całego toku studiów studenci zobowiązani są do zrealizowania jednego przedmiotu dowolnego typu prowadzonego w języku obcym (przynajmniej 14 godz./2 ECTS), dla którego oprócz efektów przedmiotowych określono także efekt uczenia się uwzględniający posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	egzamin pisemny lub egzamin ustny											

Specjalizacja		3 ×14							42	3 × 5 ECTS	K2_W02 K2_W03 K2_W06 K2_U01 K2_U02 K2_U04 K2_U07 K2_U08 K2_U09 (w przypadku zajęć prowadzonych w języku obcym)* K2_U13 K2_K01 K2_K03	nauki o sztuce
Treści programowe	Zajęcia o charakterze konwersatoryjnym do wyboru, służące pogłębieniu wiedzy teoretycznej i metodologicznej, z wybranych obszarów historii sztuki. W trakcie zajęć omawiane są kluczowe fakty, obiekty i zjawiska, stanowiące pogłębioną wiedzę o wszechstronnym i ogólnym charakterze z zakresu nauk o sztuce. W celu ugruntowania umiejętności badawczych wprowadzane są zaawansowane metody analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych historii sztuki. Aktywne uczestnictwo studentów w tym typie zajęć wpływa na rozwinięcie kompetencji komunikacyjnych oraz umiejętności formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w formie pisemnej i ustnej. Studenci wykorzystują wiedzę i umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie historii sztuki. W ramach zajęć przeprowadzają krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia historii sztuki oraz samodzielnie zdobywają wiedzę i poszerzają umiejętności badawcze. * W ciągu całego toku studiów studenci zobowiązani są do zrealizowania jednego przedmiotu dowolnego typu prowadzonego w języku obcym (przynajmniej 14 godz./2 ECTS), dla którego oprócz efektów przedmiotowych określono także efekt uczenia się uwzględniający posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	test, projekt, referat, prezentacja, praca pisemna, praca na zajęciach (zgodnie z sylabusem zajęć)											
Proseminarium wyższe			2 × 28						56	2 × 7 ECTS	K2_W02 K2_W03 K2_W06 K2_W07 K2_U01 K2_U02 K2_U04 K2_U05 K2_U06 K2_U13 K2_K01 K2_K04 K2_K05	nauki o sztuce
Treści programowe	Zajęcia o charakterze seminaryjnym, w ramach których studenci doskonalą umiejętności samodzielnej pracy naukowej i zyskują pogłębioną wiedzę w zakresie terminologii, teorii i metodologii właściwej dla historii sztuki. Poznają także kluczowe fakty, obiekty i zjawiska, stanowiące pogłębioną wiedzę o wszechstronnym i ogólnym charakterze z zakresu nauk o sztuce. Ważną częścią seminarium jest wprowadzenie studentów w zaawansowane metody analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych w zakresie nauk o sztuce. W toku zajęć studenci formułują i testują hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi charakterystycznymi dla historii sztuki, dyskutują i stosują umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, samodzielnego formułowania wniosków i krytycznych wypowiedzi oraz tworzenia syntetycznych podsumowań. Nadrzędnym celem seminarium jest wyposażenie uczestników w umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy i poszerzania umiejętności badawczych oraz podejmowania autonomicznych działań zmierzających do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową. Obowiązuje zaliczenie dwóch proseminariów z dwóch różnych zakresów tematycznych (z zakresu sztuki dawnej lub nowoczesnej/współczesnej).											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	praca roczna, projekt, referat, prezentacja, praca pisemna, praca na zajęciach (zgodnie z sylabusem zajęć)											

Zajęcia ogólnouniwersyteckie									42 lub więcej	7		
Treści programowe	Zajęcia różnych typów umożliwiające zdobycie efektów uczenia się z innych dyscyplin/kierunków studiów, w tym z obszaru nauk społecznych (w trakcie dwóch lat studiów wymagane jest zdobycie minimum 5 ECTS za zajęcia ogólnouniwersyteckie z obszaru nauk społecznych, rozliczanych wraz z rozliczeniem toku studiów). W ciągu całego toku studiów studenci zobowiązani są do zrealizowania jednego przedmiotu dowolnego typu prowadzonego w języku obcym (przynajmniej 14 godz./2 ECTS), dla którego oprócz efektów przedmiotowych określono także efekt uczenia się uwzględniający posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	zgodnie z sylabusem zajęć											

Łączna liczba punktów ECTS (w roku): 60

Łączna liczba godzin zajęć (w roku/semestrze): 238

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 420

Zajęcia lub grupy zajęć przypisane do danego etapu studiów

Rok studiów: drugi

Nazwa przedmiotu	Forma zajęć – liczba godzin							Razem: liczba godzin zajęć	Razem: punkty ECTS	Symbole efektów uczenia się dla programu studiów	Dyscyplina / dyscypliny, do których odnosi się przedmiot
	Wykład	Konwersatorium	Seminarium	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt				
Szkoły humanistyki XX wieku		14						14	4	K2_W01 K2_W02 K2_W05 K2_U02 K2_U03 K2_U07	nauki o sztuce
Treści programowe	Konwersatorium będące uzupełnieniem wykładu o analogicznym tytule, prowadzonego na I roku studiów. Ma ono zaoferować możliwość przedstawienia w pogłębiony sposób wybranych problemów humanistyki XX wieku, przede wszystkim koncepcji najbardziej aktualnych. Szerokie spojrzenie na najważniejsze szkoły humanistyki pozwala wprowadzić wybrane dylematy współczesnej cywilizacji, zwłaszcza w kontekście nauk o sztuce, w sposób pozwalający na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych. Zakres tematyczny i forma zajęć umożliwia studentom łączenie wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie historii sztuki; rozwija umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	test, projekt, referat, prezentacja, praca pisemna, praca na zajęciach (zgodnie z sylabusem zajęć)										
Współczesne metody historii sztuki		14						14	4	K2_W01 K2_W04 K2_U03 K2_U04	nauki o sztuce

Treści programowe	Zajęcia konwersatoryjne mające na celu prezentację najważniejszych podejść metodologicznych i teorii współczesnej historii sztuki. Na podstawie wybranych tekstów wiodących aktorów współczesnej historyczno-artystycznej dyskusji teoretycznej przedstawione zostaną różne, nierzadko polemiczne względem siebie bądź kontrowersyjne interpretacje konkretnych dzieł sztuki. Dyskusji na temat współczesnych dokonań i tendencji rozwojowych szkół badawczych towarzyszy omówienie najistotniejszych zmian paradygmatów we współczesnej humanistyce oraz związków między historią sztuki a teorią krytyczną. Szeroki zakres problemowy konwersatorium umożliwia studentom zintegrowanie wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie historii sztuki oraz zastosowanie jej w nietypowych sytuacjach profesjonalnych.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	test, projekt, referat, prezentacja, praca pisemna, praca na zajęciach (zgodnie z sylabusem zajęć)											
Wykład z epok sztuki	3 ×14								42	3 × 4 ECTS	K2_W03 K2_W06 K2_U02 K2_U09 (w przypadku zajęć prowadzonych w języku obcym)* K2_K01	nauki o sztuce
Treści programowe	Wykłady o charakterze monograficznym do wyboru, poświęcone kluczowym faktom, obiektom i zjawiskom z dziejów sztuki od antyku do współczesności. Służą pogłębieniu wiedzy o historycznym rozwoju różnych gatunków sztuki w ujęciu chronologiczno-tematycznym i problemowym, a jednocześnie umożliwiają prezentację nowych osiągnięć teoretycznych, badawczo-metodologicznych współczesnej historii sztuki. Zajęcia mają na celu wprowadzenie studentów w zaawansowane metody analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury oraz przygotowania ich do prowadzenia samodzielnych analiz w oparciu o prace innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych oraz opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na stawianie rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie historii sztuki. * W ciągu całego toku studiów studenci zobowiązani są do zrealizowania jednego przedmiotu dowolnego typu prowadzonego w języku obcym (przynajmniej 14 godz./2 ECTS), dla którego oprócz efektów przedmiotowych określono także efekt uczenia się uwzględniający posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.											

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	egzamin pisemny lub egzamin ustny											
Specjalizacja		3 ×14							42	3 × 5 ECTS	K2_W02 K2_W03 K2_W06 K2_U01 K2_U02 K2_U04 K2_U07 K2_U08 K2_U09 (w przypadku zajęć prowadzonych w języku obcym)* K2_U13 K2_K01 K2_K03	nauki o sztuce
Treści programowe	Zajęcia o charakterze konwersatoryjnym do wyboru, służące pogłębieniu wiedzy teoretycznej i metodologicznej, z wybranych obszarów historii sztuki. W trakcie zajęć omawiane są kluczowe fakty, obiekty i zjawiska, stanowiące pogłębioną wiedzę o wszechstronnym i ogólnym charakterze z zakresu nauk o sztuce. W celu ugruntowania umiejętności badawczych wprowadzane są zaawansowane metody analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych historii sztuki. Aktywne uczestnictwo studentów w tym typie zajęć wpływa na rozwinięcie kompetencji komunikacyjnych oraz umiejętności formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w formie pisemnej i ustnej. Studenci wykorzystują wiedzę i umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie historii sztuki. W ramach zajęć przeprowadzają krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia historii sztuki oraz samodzielnie zdobywają wiedzę i poszerzają umiejętności badawcze. * W ciągu całego toku studiów studenci zobowiązani są do zrealizowania jednego przedmiotu dowolnego typu prowadzonego w języku obcym (przynajmniej 14 godz./2 ECTS), dla którego oprócz efektów przedmiotowych określono											

	także efekt uczenia się uwzględniający posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	test, projekt, referat, prezentacja, praca pisemna, praca na zajęciach (zgodnie z sylabusem zajęć)											
Seminarium magisterskie (podstawowe)			28						28	16	K2_W03 K2_W05 K2_W06 K2_W07 K2_W08 K2_U01 K2_U02 K2_U03 K2_U04 K2_U05 K2_U06 K2_U07 K2_U08 K2_U10 K2_U11 K2_U12 K2_K01 K2_K03 K2_K04	nauki o sztuce
Treści programowe	Seminarium dyplomowe w ramach którego studenci przygotowują pracę magisterską na wybrany temat z zakresu historii sztuki. W trakcie zajęć studenci poznają kluczowe fakty, obiekty i zjawiska, stanowiące pogłębioną wiedzę o wszechstronnym i ogólnym charakterze z zakresu nauk o sztuce; wprowadzane są zaawansowane metody analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych w zakresie nauk o sztuce. Ważną rolą seminarium jest wykształcenie umiejętności samodzielnego wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcjonowania i integrowania informacji z zakresu historii sztuki z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułowania na tej podstawie krytycznych sądów. Przygotowywanie pracy dyplomowej pod kierunkiem promotora wymaga nabycia umiejętności wykorzystywania wiedzy i umiejętności badawczych, obejmujących analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych											

	problemów w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla historii sztuki. Studenci doskonalą umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie historii sztuki oraz stosowania jej w nietypowych sytuacjach profesjonalnych; zyskują większą sprawność w formułowaniu i testowaniu hipotez związanych z prostymi problemami badawczymi charakterystycznymi dla historii sztuki. Zwiększają swoje przygotowanie do prowadzenia debaty i merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, samodzielnego formułowania wniosków i krytycznych wypowiedzi oraz tworzenia syntetycznych podsumowań. Zdobywają umiejętność krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemu.											
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	referat, prezentacja, praca na zajęciach, praca dyplomowa											
Seminarium wyższe (dodatkowe)			28						28	7	K2_W03 K2_W06 K2_U01 K2_U02 K2_U04 K2_U05 K2_U06 K2_U07 K2_U08 K2_U10 K2_U11 K2_K01 K2_K02 K2_K03 K2_K05	nauki o sztuce
Treści programowe	Seminarium dodatkowe, w ramach którego studenci doskonalą umiejętności samodzielnej pracy naukowej. W ramach seminarium omawiane są kluczowe fakty, obiekty i zjawiska, stanowiące pogłębioną wiedzę o wszechstronnym i ogólnym charakterze z zakresu nauk o sztuce. Studenci zdobywają pogłębioną wiedzę na temat zaawansowanych metod analizy, interpretacji, krytyki, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwych dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych w zakresie nauk o sztuce. Kluczową rolą seminarium jest ugruntowanie umiejętności wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcjonowania i integrowania informacji z zakresu historii sztuki z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułowania na tej podstawie krytycznych sądów. Istotne jest także utrwalanie umiejętności przeprowadzania krytycznej analizy i interpretacji różnych rodzajów dzieł sztuki, stosując oryginalne											

	podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia historii sztuki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego oraz miejsca w procesie historyczno-kulturowym. Forma seminarium sprzyja doskonaleniu umiejętności formułowania i testowania hipotez badawczych oraz prowadzenia debaty i stosowania umiejętności merytorycznego argumentowania, samodzielnego formułowania wniosków i krytycznych wypowiedzi oraz tworzenia syntetycznych podsumowań. Skłania ona także do systematycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym oraz krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych a także zasięgania opinii ekspertów. Obowiązuje zaliczenie seminarium dodatkowego z zakresu tematycznego innego niż w przypadku seminarium podstawowego (odpowiednio z zakresu sztuki dawnej lub nowoczesnej/współczesnej).										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	praca roczna, projekt, referat, prezentacja, praca pisemna, praca na zajęciach (zgodnie z sylabusem zajęć)										
Zajęcia ogólnouniwersyteckie									14 lub więcej	2	
Treści programowe	Zajęcia różnych typów umożliwiające zdobycie efektów uczenia się z innych dyscyplin/kierunków studiów, w tym z dziedziny nauk społecznych (w trakcie dwóch lat studiów wymagane jest zdobycie minimum 5 ECTS za zajęcia ogólnouniwersyteckie z dziedziny nauk społecznych, rozliczanych wraz z rozliczeniem toku studiów). W ciągu całego toku studiów studenci zobowiązani są do zrealizowania jednego przedmiotu dowolnego typu prowadzonego w języku obcym (przynajmniej 14 godz./2 ECTS), dla którego oprócz efektów przedmiotowych określono także efekt uczenia się uwzględniający posługiwanie się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.										
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się	zgodnie z sylabusem zajęć										

Łączna liczba punktów ECTS (w roku): 60

Łączna liczba godzin zajęć (w roku): 182

Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów dla danego kierunku, poziomu i profilu (dla całego cyklu): 420

Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek studiów.

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin
nauki humanistyczne	nauki o sztuce	93 %

”